

Arrest

nr. 147 888 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Gurage clan. U bent geboren in Addis Abeba en woonde er tot uw vertrek met uw ouders.

Op 13 september 2005 verliet u uw land wegens vermeende politieke problemen. U zou aanhanger geweest zijn van de oppositiepartij Kinejit en omwille daarvan geviséerd en verschillende keren gearresteerd geweest zijn door de Ethiopische autoriteiten. Op 25 november 2005 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een beslissing tot weigering van verblijf omdat werd besloten dat uw vrees voor vervolging onvoldoende gegrond was en bij gevolg uw asielaanvraag onontvankelijk. Op 29 november 2005 ging u tegen deze beslissing in beroep bij het CGVS. Uw politieke engagement noch de door u geschetste vervolgingsfeiten werden echter geloofwaardig bevonden en op 8 maart 2006 werd u

door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf betekend. Uw beroep bij de Raad van State (RVS) werd verworpen.

Achtereenvolgens op 19 juni, 2 juli, 7 oktober en 19 december 2009; 7 juni, 4 augustus en 23 november 2010; en 19 juli en 21 november 2011 diende u negen nieuwe asielaanvragen in, telkens zonder bijkomende verklaringen af te leggen of nieuwe documenten neer te leggen. Al deze aanvragen werden door de DVZ afgesloten met een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, behalve deze van 23 november 2010 waarvan u afstand deed. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen van de DVZ.

Op 11 juni 2012 diende u tenslotte uw elfde en huidige asielaanvraag in. U verklaart dat de politieke situatie in Ethiopië nog steeds dezelfde is en legt een handgeschreven document neer waaruit blijkt dat u reeds een aantal negatieve beslissingen kreeg en hoopt een positief antwoord.

U verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar Ethiopië sinds uw vorige asielaanvraag. In 2012 vroeg u asiel aan in Nederland.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag afgesloten werd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, aangezien zowel uw politieke engagement als de door u ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig bevonden werden. Uw beroep bij de RVS werd verworpen.

In het kader van uw huidige asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste asielverzoek baseerde, met name uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten naar aanleiding van uw politieke activiteiten (zie CGVS dd. 16.12.2014, p.3). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. In kader van uw huidige asielaanvraag haalt u enkel bijkomend aan dat uw familie tussen 2005 en 2011 verschillende keren bezoek kreeg van de autoriteiten (CGVS p.3-4). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter naar dezelfde verklaringen verwijst en enkel bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen of te herstellen. Bovendien kunt u niet concreet zeggen waarom ze precies naar uw huis kwamen of wanneer die bezoeken exact plaatsvonden (CGVS p.3-4) en vertelde u hier nooit iets over in het kader van uw eerdere asielaanvragen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de eerder vastgestelde geloofwaardigheid zou kunnen opheffen. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw elfde en huidige asielaanvraag haalt u voorts aan ook in België politiek actief te zijn (CGVS p.4). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u hierover niets hebt vermeld tijdens uw gehoor bij de DVZ, noch vermeldde u het spontaan tijdens uw gehoor bij het CGVS wanneer onder meer expliciet werd gevraagd naar de redenen voor uw asielaanvraag (CGVS p.3) en de redenen waarom u niet terug zou kunnen naar Ethiopië (CGVS p.4). Pas wanneer de dossierbehandelaar u expliciet vraagt of u in België nog steeds politiek actief bent haalt u dit gegeven aan (CGVS p.4), wat uw eventuele vrees reeds in belangrijke mate relateert. U bent ook geen lid van een politieke organisatie en hebt tot vandaag nooit problemen gekend omwille van uw politieke activiteiten in België. U kunt geenszins in detail vertellen wat uw activiteit voor de oppositie dan wel precies inhoudt en bent over het algemeen zeer vaag in uw verklaringen. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u tijdens uw politieke activiteiten in België, als deze al plaatsvonden, naar buiten toe een protagonistenrol heeft gespeeld. Doordat uw politieke vervolgingsfeiten in Ethiopië ongeloofwaardig werden geacht bij uw eerste asielaanvraag, kan er dan ook redelijkerwijze van worden uitgegaan dat de Ethiopische autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Ethiopië niet op de voet hebben gevolgd. U beweert wel dat u problemen zou kennen bij terugkeer naar Ethiopië maar u kunt niet specifiek zeggen hoe men u dan wel zou kunnen identificeren. U beperkt zich door algemene en vage verklaringen als dat men u zou zien samen met de leiders, dat er gefilmd wordt op demonstraties en dat er spionnen zijn (CGVS p.4). Op geen enkel moment concretiseert u deze blote beweringen en u haalt verder geen elementen aan waaruit blijkt dat u zou worden gevisieerd door de Ethiopische autoriteiten of zou moeten vrezen voor vervolging. U legt evenmin

enig bewijs van deelname aan een van deze activiteiten neer. U maakt aldus niet aannemelijk dat u actueel door de Ethiopische overheid zou worden geïd.

Het door u neergelegde document is louter persoonlijk en spreekt op geen enkele manier over uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië en kan bovenvermelde conclusies aldus niet wijzigen.

Al het voorgaande in acht genomen moet worden gesteld dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk hebt gemaakt dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij stelt, verwijzend naar rechtspraak van de Raad van State en rechtsleer, dat in de mate waarin zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, deze niet van die aard zijn om te besluiten tot de ongelooftwaardigheid van zijn relaas.

Uiteraard verwijst verzoeker grotendeels naar de problemen die hij uiteenzette tijdens zijn eerste asielaanvraag. De politieke situatie is echter nog erger geworden en hij wordt nog steeds gezocht door de Ethiopische autoriteiten.

Verzoeker verwacht nog enkele convocaties van de politie die bewijzen dat hij in Ethiopië gezocht wordt. Hij zal deze ter terechtzitting trachten neer te leggen.

Verzoeker heeft tijdens het gehoor meermaals aangegeven niet terug te kunnen naar Ethiopië. Hij meent dat verweerder het feit dat hij de Ethiopische autoriteiten vreest te gemakkelijk naast zich neerlegde en betoogt dat van verweerder een minimum aan medewerking kan worden verwacht. Verzoeker geeft, verwijzend naar een boek van het BCHV, een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in asielaanvragen en stelt dat verweerder voorbijgaat aan het feit dat hij in gevaar is in zijn land van herkomst.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verwijst naar de problemen die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste asielaanvraag en volhardt in het gegeven dat hij nog steeds zou worden gezocht door de Ethiopische autoriteiten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige, elfde asielaanvraag niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de beslissing waarmee zijn eerste asielaanvraag werd beëindigd. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van deze asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen deze beslissing door de Raad van State werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoeker laat met zijn loutere volharding in de in de eerste asielaanvraag aangevoerde problemen en met de bewering dat hij nog steeds wordt gezocht door de Ethiopische autoriteiten de bestreden beslissing ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Om te beginnen moet worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag afgesloten werd met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, aangezien zowel uw politieke engagement als de door u ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig bevonden werden. Uw beroep bij de RVS werd verworpen.

In het kader van uw huidige asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste asielverzoek baseerde, met name uw vrees voor de Ethiopische autoriteiten naar aanleiding van uw politieke activiteiten (zie CGVS dd. 16.12.2014, p.3). Wat dit betreft moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. In kader van uw huidige asielaanvraag haalt u enkel bijkomend aan dat uw familie tussen 2005 en 2011 verschillende keren bezoek kreeg van de autoriteiten (CGVS p.3-4). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter naar dezelfde verklaringen verwijst en enkel bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen of te herstellen. Bovendien kunt u niet concreet zeggen waarom ze precies naar uw huis kwamen of wanneer die bezoeken exact plaatsvonden (CGVS p.3-4)”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij niet dienstig worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

Verzoeker legde omtrent de bijkomend aangehaalde bezoeken door de autoriteiten aan zijn familie niet alleen uiterst vage verklaringen af doch liet deze, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, tevens volledig onvermeld in zijn negen voorgaande asielaanvragen. Indien de autoriteiten zijn familie werkelijk blijvend zouden hebben lastiggevalen sedert 2005 kon nochtans worden verwacht dat hij dit in één van deze in de loop van 2009, 2010 en 2011 ingediende asielaanvragen zou hebben vermeld nu hem steeds werd gevraagd welke de nieuwe elementen waren waarop hij deze asielaanvragen baseerde. Dat verzoeker dit naliet maakt dat aan de beweerde bezoeken door de autoriteiten aan zijn familie niet het minste geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aankondigde dat hij enkele convocaties van de politie verwachtte en deze zou neerleggen op de terechtzitting, dient te worden opgemerkt dat deze stukken niet werden bijgebracht.

Aldus is verzoeker er niet in geslaagd om de tijdens zijn eerste asielaanvraag teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn problemen met en vrees ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten te herstellen.

Waar verzoeker in het kader van zijn huidige, elfde asielaanvraag voorts aanhaalde nog politiek actief te zijn in België, dient vooreerst te worden opgemerkt dat hij ook hiervan nooit enige melding maakte in het kader van zijn voorgaande asielaanvragen. Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht opgemerkt dat verzoeker hierover niets meldde bij de DVZ en dit gegeven evenmin spontaan aanhaalde tijdens het gehoor bij het CGVS doch dat hij dit slechts aanhaalde wanneer hem expliciet werd gevraagd of hij in België nog steeds politiek actief was. Verzoeker poneert op algemene wijze dat eventuele omissies in zijn verhaal niet van die aard zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van dit verhaal doch hij biedt hiermee geenszins een concrete verklaring voor de voormelde, frappante omissie. Van verzoeker, die reeds tien asielaanvragen indiende, mocht redelijkerwijze worden verwacht dat hij het belang zou inzien van het (spontaan) vermelden van zijn vermeende politieke activiteiten in België.

Hoe dan ook laat verzoeker de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen onverlet dat hij (i) geen bewijzen bijbrengt van deelname aan politieke activiteiten in België; (ii) geen lid is van enige politieke organisatie; (iii) tot vandaag nooit problemen kende omwille van zijn verklaarde activiteiten in België; (iv) geenszins in detail kon verhalen over zijn precieze activiteiten en over het algemeen zeer vaag bleef in zijn verklaringen; (v) indien hij al activiteiten zou hebben gevoerd in België, naar buiten toe geenszins een protagonistenrol speelde; (vi) gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn in de eerste asielaanvraag aangevoerde problemen, niet aannemelijk maakt dat de Ethiopische autoriteiten zijn handelingen na zijn vertrek zouden hebben gevolgd; (vii) wel beweerde dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië problemen zou kennen doch niet kon specificeren hoe men hem dan wel zou kunnen identificeren, verviel in algemene en vage verklaringen, zijn blote beweringen ter zake op geen enkel moment concretiseerde en geen elementen aanhaalde waaruit blijkt dat hij zou worden gevisieerd of

vervolgd. Deze vaststellingen vinden stuk voor stuk steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Zij leiden tot het besluit dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd vrees voor vervolging ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten naar aanleiding van zijn verklaarde politieke activiteiten in België.

Het door verzoeker neergelegde document (administratief dossier, map documenten), kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De verwijzing naar een publicatie inzake trauma bij asielzoekers kan gelet op de aangevoerde feiten de motivering niet ondergraven.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan zijn asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS